

Høgstubbe med brannspor.

Foto J. G. Brynjulvsrud

Høyring av verneplan for skog – framlegg til vern av Grønhovdåsen naturreservat

Fyresdal og Kviteseid kommunar

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark,
februar 2019

Innhald	side
1.Bakgrunn	2
2.Om verneplanarbeidet og frivillig vern	2
3.Heimelsgrunnlag	2
4.Saksgang.....	3
Meldingsfasen	3
Vidare sakshandsaming.....	5
5.Verneplanen sitt omfang	6
6.Faktaark	7
7. Framlegg til verneforskrifter	11
Kommentarar til forskriftene.....	11
Framlegg til forskrift	13
8.Kart over området.....	17

1. Bakgrunn

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark sender med dette på høyring framlegg til vern av Grønhovdåsen naturreservat i Fyresdal og Kviteseid kommunar.

Bakgrunnen for framlegget er eit tilbod frå grunneigarar i området om frivillig vern av skog. Tilbodet kom i 2016 og 2017, dels beinvegs frå grunneigarar og dels gjennom AT Skog. Det vart i 2017 gjort registreringar av naturverdiane i eit større område kalla Høystulen – Roan, som omfatta åtte grunneigarar. Det er delar av dette området, med tilbod frå tre grunneigarar, som har dokumentera verdiar som kvalifiserer for vern etter naturmangfoldloven.

2. Om verneplanarbeidet og frivillig vern

Meld. St. 14 (2015 – 2016) *Natur for livet* legg opp til ei vidareføring av det langsiktige arbeidet med skogvern, mellom anna auka frivillig skogvern. Under handsaminga av meldinga bad Stortinget regjeringa sette mål om vern av både offentleg eigd skog og frivillig vern av privateigd skog til 10 % av skogarealet i landet. Naturfaglege evalueringar som ligg til grunn for prioriteringane i skogvernarbeidet er «*Evaluering av skogvernet i Norge*», NINA rapport 54/2002 og «*Naturfaglig evaluering av norske verneområder*», NINA rapport 535/2010.

Ved frivillig skogvern gir grunneigarane fylkesmennene tilbod om vern av aktuelle område. Det blir gjort naturfaglege registreringar og utarbeidd skogtakster for dei områda der det trengst. På grunnlag av tilbod og dei naturfaglege registreringane utarbeider Fylkesmannen framlegg til avgrensing av verneområdet. På grunnlag av tilbod og mal for verneforskrift for naturreservat utarbeider Fylkesmannen framlegg til verneforskrift som blir sendt til grunneigarane for kommentarar. Miljødirektoratet utpeikar ein skogsakkyndig som får i mandat å forhandle med grunneigarane eller grunneigarane sin representant. Ved semje blir det utarbeidd avtale der erstatningssum, framlegg til verneforskrift og avgrensing av verneområdet blir avklart.

Det vanlege er at når staten og grunneigarar er einige om desse punkta vil området gjennomgå vanleg sakshandsaming i tråd med naturmangfoldloven. Etter avtale med grunneigarar kan melding og høyring av verneframlegg likevel gjennomførast før avtale er signert. Frå avtaletidspunkt og fram til vernevedtak gjeld ei vederlagsordning. Utbetaling av erstatningsbeløp skjer når vernevedtaket er fatta.

3. Heimelsgrunnlag

Vern av spesielle område eller førekomstar skjer i medhald av lov 16. juni 2009 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) jf. §§ 33 – 51. I naturmangfoldloven er det gitt heimel for oppretting av ulike vernekategoriar. Vernekategorien naturreservat, som

er det strengaste vernet etter naturmangfoldloven, jf. § 37, vil bli bruka for denne verneplanen for skog på privat grunn.

Vedtak om oppretting av naturreservat vert gjort av Kongen i statsråd etter § 37 i naturmangfoldloven, som lyder slik:

” Som naturreservat kan vernes områder som

- a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,
- b) representerer en bestemt type natur,
- c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,
- d) utgjør en spesiell geologisk forekomst eller
- e) har særskilt naturvitenskapelig verdi.

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettingstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettingstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for bevaring av det biologiske mangfold, skal det samtidig med vernevedtaket legges fram et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk kompensasjon til private som bidrar til områdets skjøtsel.”

4.Saksgang

Meldingsfasen

Formell start på verneplanarbeidet for Grønhovdåsen naturreservat vart meldt 20. november 2018, då under namnet Høystøylen. I samsvar med fråsegnen frå Språkrådet, sjå nedanfor, så gjer vi framlegg om endring av namn på verneområdet.

Det kom følgjande merknader i meldingsfasen:

Språkrådet (brev dagsett 28.11.2018) skriv at: «Vi tilrår skrivemåten *Høystøylane* i samsvar med skrivemåten i SSR og uttalen /høy`støylannə/ i heradsregisteret. Men sidan *Høystølane* ligg utanfor det foreslåtte verneområdet, bør Fylkesmannen vurdere å finne eit anna namn som er meir dekkjande. Kunne Grønhovdåsen vere eit alternativ?»

Forsvarsbygg (brev av 5.12.2018) uttalar blant anna at:

«Områdene som er foreslått vernet berører ikke Forsvarets anlegg eller eiendommer. Vi ber imidlertid om at unntaksbestemmelse for militær operativ virksomhet og avgang og landing med Forsvarets luftfartøy, inntas i verneforskriften.»

Luftfartstilsynet (e-post av 11. 12. 2018) uttalar at: *«Luftfartstilsynet forstår at det er tidlig i prosessen, og vi kan ikke se at det er utarbeidet et utkast til forskrift om vern etter naturmangfoldloven.*

Luftfartstilsynet er kjent med at det i noen tidligere verneforskrifter har blitt fastsatt bestemmelser om minstehøyder på 300 meter. Vi ønsker derfor å orientere om noen konsekvenser som bestemmelser om minstehøyder kan ha for luftfartøyer som opererer etter visuelle flygeregler (VFR). Dette gjelder først og fremst småfly- og helikoptertrafikken.

For det første vil en verneforskrift med minimumshøyder kunne være et unntak fra alminnelige lufttrafikkregler som det er vanskelig for piloter å orientere seg om. Etter lufttrafikkreglene skal flygninger etter visuelle flygeregler utenfor tettbygde områder normalt ha en høyde på minst 150 meter over høyeste hindring når det ikke er nødvendig å gå lavere ifm. landing. Dette følger av det europeiske lufttrafikkregelverket (forordning (EU) nr. 923/2012, i bestemmelsen SERA.5005 bokstav f punkt 2), som er gjennomført i norsk rett ved forskrift om lufttrafikkregler og operative prosedyrer (BSL F 1-1). Ved å følge de alminnelige lufttrafikkreglene vil en pilot derfor risikere å overtre en verneforskrift etter naturmangfoldloven som krever en større høyde over bakken. Dette vil kunne utgjøre et problem for piloter som ikke kjenner til vernevedtaket, og kanskje spesielt for utenlandske piloter. Minstehøyder som følge av verneforskrifter har, så vidt vi kjenner til, blitt publisert på en annen måte enn lufttomsrestriksjoner etter luftfartsregelverket. Innen luftfarten brukes det internasjonalt standardiserte AIP-verktøyet (Aeronautical Information Publications).

For det andre kan verneforskrifter med krav om minstehøyder over 150 meter innebære at flyging over verneområdet ikke er praktisk mulig for VFR-trafikk deler av tiden. På grunn av sikkerhetskrav i det flyoperative regelverket vil det ikke alltid være forsvarlig å holde en høyde på 300 meter over bakken. Dette er f.eks. tilfelle når det er lavt skydekke. Om det er mulig å fly i området vil være avhengig av omgivelsene og muligheten til å fly alternative ruter, dvs. av terrenget og reguleringer av luftrommet i nærheten av verneområdet.

Vi viser avslutningsvis til at tilgang til luftrom er et tema i Samferdselsdepartementets strategi for småflyvirksomheten fra august 2017 (se <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/strategi-forsmaflyverksemda-i-noreg/id2568923/>). Luftfartstilsynet har ikke oversikt over hvilke interesser småflymiljøet har i områdene som høringen gjelder, eller hvilket omfang trafikken der har. Det vil kunne endre seg over tid. Vi anbefaler at Fylkesmannen tar kontakt med Norges Luftsportforbund hvis dere har spørsmål om aktiviteten i området.»

Statnett (brev dagsett 05.12.2018) har ingen merknader til dette området.

Statens vegvesen Region sør (brev dagsett 07.01.2019) har ingen merknader.

Direktoratet for mineralforvaltning DMF (brev dagsett 07.01.2019) uttaler at ein ikkje kan sjå at det føreslegne planområdet kjem i konflikt med registrerte mineralressursar av regionale eller nasjonal verdi eller masseuttak. DMF har derfor ingen merknader til varslet om start av verneplanprosessen.

NVE (brev dagsett 10.01.2019) har ingen merknader til saka.

Fylkesmannen sine merknader til innkomne fråsegner

Språkrådet peikar på at Høystøylen ikkje ligg innom området som vi foreslår verna, og vi er samde i at Grønhovdåsen vil vera eit meir naturleg namn på området. Fylkesmannen foreslår difor at namnet vert endra til Grønhovdåsen naturreservat.

Når det gjeld fråsegna frå Forsvarsbygg, så har vi teke inn i forskrifta både formuleringane som det vert bede om i § 6 første luten, og gjort unntak for landing og start med Forsvaret sine luftfartøy i § 6 c).

Luftfartsverket peikar på ulemper med forbod mot lågtflyging, og vi har ikkje med noko slikt forbod i denne forskrifta. Eit slikt forbod er ikkje lenger vanleg i verneforskriftene. Vi gjer og merksam på at Norges Luftsportforbund står på høyringslista vår.

Vidare sakshandsaming

Verneframlegget med skildring av området, vernekart og framlegg til verneforskrift blir sendt på ei felles sentral og lokal høyring med frist **25. april 2019**.

Føremålet med høyringa er å få fram opplysningar om interesser som kan bli råka av det planlagde vernet.

Etter høyringa vil Fylkesmannen summere opp innkomne fråsegner, kommentere desse og utarbeide ei tilråding om vern til Miljødirektoratet. Direktoratet vil etter dette lage innstilling til Klima- og miljødepartementet og vedtak om vern blir gjort ved kgl. res av Kongen i statsråd.

5. Verneplanen sitt omfang

Namn	Kommunar	Tal på grunneigarar	Totalareal	Verneverdi
Grønhovdåsen naturreservat	Fyresdal og Kviteseid	3	3 055 daa	(*/**) lokal til regional

Eldre granskog

Foto. J. G. Brynjulvsrud

6.Faktaark

LOKALITET:	Grønhovdåsen
KOMMUNAR:	Fyresdal og Kviteseid
FYLKE:	Telemark
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
AREAL:	3055 daa
HØGDE OVER HAVET:	650 - 1040 m o. h.
EIGEDOMAR:	Gnr./bnr. i Kviteseid: 3/5 i Fyresdal: 92/1, 93/1 og 93/20

GENERELT

I dette avsnittet er mellom anna såkalla «raudlista» arter omtala. Det er arter som er sjeldsynte og som er gjevne ulik status etter kor stor fare det er for utrydding. Status er henta i Raudlista 2015 frå Artsdatabanken. EN = truga av utrydding, VU = sårbar, NT = nær truga, der «truga av utrydding» er mest truga og «sårbar» er meir sjeldan enn «nær truga».

SKILDRING AV OMRÅDET

Tilbudt areal omfattar eit høgareliggjande område med lisider nord og vest for Roan i Fyresdal kommune. Området går rundt Grønhovdåsen og Håvstøylnuten og omfattar og noko areal i Kviteseid kommune.

Arealet har forholdsvis variert topografi og omfattar langstrakte vestvendte lisider, nokre bratte sør- og nordvendte skråningar, skrinne høgareliggjande område, furukoller, enkelte bekkedrag i mindre søkk og areal med myr og myrskogsmark.

Geologien i tilbudt område er varierende og samansett av store areal med metabasalt, kvartsitt, metamorf tuff og konglomerat/agglomerat. (NGU 2018a). Lausmassene består for det meste av morenemateriale (NGU 2018b).

Området ligg i overgangen mellom O2-klart oseanisk og O1-svakt oseanisk vegetasjonsseksjon i nordboreal (70%) og mellomboreal (30%) vegetasjonssone (Moen 1998).

VEGETASJON, SKOGSTRUKTUR OG PÅVERKNAD

Verneframlegget er dominert av fattige vegetasjonstypar i skog og variasjonen i vegetasjon er i stor grad konsentrert om tørr-fuktig-gradienten. Furudominert bærlyngskog dominerar store delar av området, særskilt på koller og i og ved myrområde, mens grandominerte blåbær- og bærlyngskogar dekker store areal i lisider og områder med tykkare laussmassar og i søkk i landskapet. Bjørk og osp og innslag av rogn finn ein i heile området.

Fattig myr og myrskogsmark utgjer og ein del av området. Eldre skog dominerer innanfor verneframlegget, men strukturelement som daud ved og fleirsjikta skog er i stor grad konsentrert til kjerneområda, med unntak av spreidde parti med ein del ferske vindfall.

I alle kjerneområda er det likevel ein del førekomstar av daud ved. Nokre stadar finnest einskilde grove tre av furu og gran og nokre grove høgstubbar og gadd. Spreidd på myr og i myrkantar er det ein del furugadd. Store delar av skogen utanfor kjerneområda er einsaldra eller har liten variasjon i alder, men betydelege areal er i sein optimalfase/nær samanbrotsfase.

Det blei registrert ein del brannspor spreidd i området, så brann er truleg ein viktig faktor for skogstrukturen i området. Innanfor verneframlegget er det nokre mindre areal med ungskog som er tekne med av omsyn til arrondering og restaurering.

VERNEINTERESSER

Området som det vart gjort naturfaglege undersøkingar på var på over 12 000 daa. Vårt verneframlegg gjeld bare eit areal på omlag 3 000 daa, men det inneheld seks av sju dokumenterte kjerneområde.

Store delar av verneframlegget er dominert av eldre skog, men det blei ikkje påvist areal som kan klassifiserast som gamalskog. Verneframlegget fangar altså opp påviste naturkvalitetar med unntak av eit kjerneområde. og dekkjer eit forholdsvis stort område med samanhengande eldre skog.

Nokre mindre areal med ung hogstpåverka skog som randsoner og restaureringsskog er inkludert i verneframlegget. Arronderinga vert vurdert som middels god (**). Det er ein del daud ved spreidd i området utanfor kjerneområda, men det er relativt ferske vindfall som dominerar. I alle kjerneområda er det ein del daud ved. Mengde daud ved vert vurdert som middels høg(**) medan kontinuiteten vurderast til låg (*), då bredda i nedbrytingsfasar er representert i kjerneområda og såleis utgjer ein forholdsvis liten del av totalarealet

Til tross for at ingen skogareal innanfor verneframlegget utmerkar seg som spesielt gamle, er området lite påverka (***). Dette med omsyn til at brann ser ut til å vera hovudårsak til forynging, med unntak av mindre areal påverka av hogst. Innanfor verneframlegget blei det påvist totalt fire raudlista arter, svartsonekjuka *Phellinus nigrolimitatus* (NT), gubbeskjegg

Alectoria sarmentosa (NT), blanknål *Calicium denigratum* (NT), og sukkernål *Chaenotheca subroscida* (NT), der alle er knytt til ein viss grad av kontinuitet. Det er vidare eit visst potensial for krevjande arter knytt til daud ved og gamle brannstubbar.

Området er samla vurdert til å vera lokalt verneverdig (*) men vi vurderar området til å ha potensiale for auka verneverdi på relativt kort sikt. Området har brannhistorikk og er så og seia urørt. Området er rikt på skogsfugl.

Området vil oppfylle manglar i skogvernet (Framstad m. fl. 2002, 2003, 2010) sjølv om det reknast som låg oppfylling. Av generelle manglar kan nemnast gamal høgareliggande granskog med funn av raudlista arter knytt til daud ved.

FØREMÅL

Føremålet med naturreservatet er å taka vare på eit område som har særleg verdi for biologisk mangfald på grunn av førekomst av gamal høgareliggande barskog.

Området har særskilt naturvitskapeleg verdi på grunn av liten påverknad, førekomst av daud ved og brannstubbar og sjeldne arter knytt til desse miljøa.

ANDRE INTERESSER

Ingen kjende.

TEKNISKE INNGREP

Ingen inngrep bort sett frå litt spor etter hogst i einskilde av randområda

PLANSTATUS

Arealet er sett av til LNF-område i kommuneplanen sin arealdel.

MERKNADER

Ingen merknader.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGAR*

Navn	Gnr. og bnr.	Total - Areal i dekar	Produktivt areal i dekar				Annet areal i dekar			Tilvekst m ³ /daa	Volum m ³
			H	M	L	Sum	Myr	Imp.	Vann		
Grønhovdåsen naturreservat	3/5	586	0	60	317	377	159	49	1	0,12	2 788
	92/1	845	0	182	488	669	106	69		0,17	5 868
	93/1	1626	0	140	1111	1251	270	101	4	0,13	8 458
	Sum	3057	0	382	1916	2297	535	219	5		9 122

*Data fra AT Skog SA.

LITTERATUR

Brynjulvsrud J. G. 2018. Naturverdier for lokalitet Høystulen-Roan, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2017. NaRIN faktaark. BioFokus.

Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=6111>

Furukolle sør for Grønhovdåsen

Foto: J. G. Brynjulvsrud

7. Framlegg til verneforskrifter

Kommentarar til forskriftene

Bruk av naturreservatet til idrettsarrangement eller andre større arrangement er forbode.

Definisjon på større arrangement er omlag 30 deltakarar. Er det fleire deltakarar må det søkjast om løyve, og då kan forvaltningsstyresmakta vurdere dette i høve til § 7 pkt. e.

Motorferdsel

Motorferdsel er forbode etter § 5 pkt. a. Det er nokre generelle unntak i § 6 og det kan gjevast dispensasjon etter søknad etter reglane i § 7.

I tillegg gjeld lov om motorferdsel i utmark, det vil seia at kommunen og grunneigar må gje løyve til motorferdsel på vanleg måte.

Bruk av hest og kjerre og riding

Det er vanleg at bruk av hest og kjerre og riding er forbode utanfor vegar. Jf. § 5 b).

Bruk av sykkel

Reglane i friluftsløva gjeld for området.

Merking, rydding og vedlikehald av eksisterande stigar, løyper og gamle ferdsselsvegar.

Det kan etter søknad gjevast dispensasjon etter § 7 pkt. a til rydding og vedlikehald av eksisterande stigar, løyper og gamle ferdsselsvegar. Dette er ein standard regel vi har med i alle verneforskrifter, og som kan nyttast dersom det viser seg å vera stigar ein ikkje har kjent til ved vernet.

Brenning av bål.

Det er vanleg at det er opna for brenning av bål i store reservat (grense på om lag 700 - 1 000 daa). Ein må då nytte tørrkvist eller ved ein har med seg, ein kan ikkje felle eller hogge i tørre tre og stubbar.

Brannstubbe i eldre granskog

Foto: J. G. Brynjulvsrud

Framlegg til forskrift

Forskrift om vern av Grønhovdåsen naturreservat i Fyresdal og Kviteseid kommunar i Telemark fylke

Fastsett ved kongeleg resolusjon med heimel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62. Fremma av Klima- og miljødepartementet.

§ 1 Føremål

Føremålet med naturreservatet er å taka vare på eit område som har særleg verdi for biologisk mangfald på grunn av førekomst av gamal høgareliggande barskog.

Området har særskilt naturvitskapeleg verdi på grunn av liten påverknad, førekomst av daud ved og brannstubbar og sjeldne arter knytt til desse miljøa.

Det er ei målsetjing å behalde verneverdiane i mest mogleg urørd tilstand, og eventuelt vidareutvikle dei.

§ 2 Geografisk avgrensing

Naturreservatet omfattar delar av følgjande gnr./bnr.: Fyresdal 92/1, 93/ og 93/20
Kviteseid: 3 /5

Naturreservatet dekkjer eit totalareal på ca. 3 055 dekar.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Klima- og miljødepartementet ... Dei nøyaktige grensene for naturreservatet skal merkast av i marka. Knekkpunkta skal koordinatfestast.

Verneforskrifta med kart vert oppbevart i Fyresdal og Kviteseid kommunar, hos Fylkesmannen i Vestfold og Telemark, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

§ 3 Vernereglar

I naturreservatet må ingen foreta seg noko som vil skade verneverdiane som er nemnde i føremålet med vernet.

I naturreservatet gjeld følgjande vernereglar:

- a) Vegetasjonen, medrekna daude buskar og tre, er verna mot skade og øydelegging. Det er forbode å fjerne planter og sopp (medrekna lav) eller delar av desse frå naturreservatet. Planting eller såing av tre og annan vegetasjon er forbode.
- b) Dyrelivet, medrekna reirplassar og hiområde, er verna mot skade, øydelegging og unødig uroing. Utsetting av dyr er forbode.
- c) Området er verna mot alle tiltak som kan endre naturmiljøet, som til dømes oppføring av bygningar, anlegg, gjerde og andre varige eller mellombelse innretningar, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båtar, framføring av luftleidningar, jordkablar, kloakkleidningar, bygging av vegar, drenering eller anna form for tørrlegging, uttak, oppfylling eller lagring av masse, utføring av kloakk eller anna konsentrert forureining, dumping av avfall, gjødsling, kalking eller bruk av kjemiske plantevern- eller skadedyrmiddel. Forsøpling er forbode. Opplistinga av tiltak er ikkje uttømande.
- d) Bruk av naturreservatet til idrettsarrangement eller andre større arrangement er forbode.

§ 4 Generelle unntak frå vernereglane

Vernereglane i § 3 andre ledd er ikkje til hinder for:

- a) Sanking av bær og matsopp.
- b) Beiting.
- c) Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldande lovverk.
- d) Oppsetting av mellombelse, mobile jakttårn for storviltjakt
- f) Felling av store rovdyr i samsvar med gjeldande lovverk.
- g) Forsiktig rydding av småbuskar og kvist på postar i samband med jakt på storvilt
- h) Utsetjing av saltsteinar.
- i) Brenning av bål med tørrkvist eller ved ein har med seg i samsvar med gjeldande lovverk.

§ 5 Regulering av ferdsel

All ferdsel skal skje varsamt og taka omsyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminne.

I naturreservatet gjeld følgjande reglar om ferdsel:

- a) Motorisert ferdsel på land er forbode, medrekna start og landing med luftfartøy.
- b) Bruk av hest og kjerre og riding er forbode.

§ 6 Generelle unntak frå reglane om ferdsel

Reglane om ferdsel i § 5 er ikkje til hinder for gjennomføring av militær operativ verksemd og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsverksemd, og gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgåver som er fastsett av forvaltningsstyresmakta. Unntaket gjeld ikkje for øvingsverksemd.

Reglane om ferdsel i § 5 andre ledd er ikkje til hinder for:

- a) Naudsynt motorferdsel i samband med uttransport av sjuke og skadde bufe. Kjøretøy som nyttast skal vere skånsame mot markoverflata. Det skal gjevast melding til ansvarleg oppsyn for verneområdet før transporten tek til.
- b) Naudsynt uttransport av felt elg og hjort med lett beltekjøretøy som ikkje set varige spor i terrenget.
- c) Landing og start med Forsvaret sine luftfartøy.

§ 7 Unntak det kan gjevast løyve til

Forvaltningsstyresmakta kan etter søknad gje løyve til:

- a) Tiltak i samband med forvaltning av vilt og fisk.
- b) Merking, rydding og vedlikehald av eksisterande stigar og gamle ferdselsvegar.
- c) Hogst av etablerte plantefelt.
- d) Istandsetting, vedlikehald og skjøtsel av kulturminne.
- e) Avgrensa bruk av naturreservatet for aktivitetar som nemnde i § 3 d.
- f) Mellombels gjerding i samband med beiting.
- g) Øvingskøyning for formål nemnt i § 6 første ledd.
- h) Uttransport av felt elg og hjort med anna kjøretøy enn lett beltekjøretøy som nemnt i § 6 andre ledd, pkt. b.
- i) Naudsynt motorferdsel i samband med aktivitetar etter § 4 h og § 7 a, c, d og f.

§ 8 Generelle reglar for dispensasjon

Forvaltningsstyresmakta kan gjere unntak frå forskrifta dersom det ikkje strid mot formålet med vernet og ikkje kan påverke verneverdiane nemneverdig, eller dersom omsyn til tryggleik eller til vesentlege samfunnsinteresser gjer det naudsynt, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9 Skjøtsel

Forvaltingsstyresmakta, eller den forvaltingsstyresmakta fastset, kan setje i verk tiltak for å oppretthalde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet, jf. naturmangfoldloven § 47.

§ 10 Forvaltingsplan

Det kan utarbeidast forvaltingsplan med nærare retningsliner for forvaltning av naturreservatet. Forvaltingsplanen kan innehalde nærare retningsliner for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11 Forvaltingsstyresmakt

Miljødirektoratet fastset kven som skal vere forvaltingsstyresmakt etter denne forskrifta.

§ 12 Iverksetjing

Denne forskrifta tek til å gjelda straks.

8. Kart over området

